

การจัดการความเปลี่ยนแปลงด้านวัฒนธรรมไทยในภาษาพูดของชาวต่างชาติที่เข้ามาในประเทศไทยอย่างน้อย 1 ปี

Thai Language and Cultural Changes Management of Foreigners for whom Residing in Thailand for at least One Year

นพพล สีนพดุงถาวร ¹Noppon Sinpardungtaworn

ดร. นารินี แสงสุข ²Dr. Narinee Saengsook

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง การจัดการความเปลี่ยนแปลงด้านวัฒนธรรมไทยในภาษาพูดของ ชาวต่างชาติที่เข้ามาในประเทศไทยอย่างน้อย 1 ปี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลกระทบของทฤษฎีการสื่อสารต่อความสามารถทางการเปลี่ยนแปลงทางด้านความคิด ด้านความรู้สึกและด้านพฤติกรรม ของชาวต่างชาติที่อยู่ในประเทศไทยอย่างน้อย 1 ปี และ 2) ศึกษาทางความแตกต่างด้านประชากรศาสตร์ต่อความสามารถทางการเปลี่ยนแปลงทางด้านความคิด ด้านความรู้สึก และด้านพฤติกรรม ของชาวต่างชาติที่อยู่ในประเทศไทยอย่างน้อย 1 ปี โดยจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส อาชีพ รายได้ต่อเดือน และระยะเวลาที่อาศัยในประเทศไทย ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ชาวต่างชาติที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไปและเข้ามาในประเทศไทยอย่างน้อย 1 ปีขึ้นไป กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณหาขนาดตัวอย่างของ Taro Yamane ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน และใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถามชนิดให้เลือกตอบ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา โดยแจกแจงค่าความถี่และร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงอนุมาน โดยใช้สถิติ t - test ในกรณีเปรียบเทียบ 2 กลุ่มและใช้สถิติ one-way ANOVA ในกรณีเปรียบเทียบมากกว่า 2 กลุ่ม เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จะนำไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยวิธี LSD

ผลการวิจัยพบว่า

1. การจัดการความเปลี่ยนแปลงด้านวัฒนธรรมไทยในภาษาพูดของ ชาวต่างชาติที่เข้ามาในประเทศไทยอย่างน้อย 1 ปี ในการสื่อสารตามทฤษฎีการสื่อสารแบบจำลอง SMCR ของ เดวิด เค. เบอร์โล (David K. Berlo) โดยภาพรวมอยู่ในระดับการรับรู้มาก และมีการเปลี่ยนแปลงที่จะเรียนรู้วัฒนธรรมไทยในภาษาพูด โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ชาวต่างชาติที่เข้ามาอาศัยในประเทศไทยอย่างน้อย 1 ปี ที่มีอายุ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระยะเวลาที่อาศัยในประเทศไทยต่างกัน มีความสามารถทางการเปลี่ยนแปลง ด้านความคิด ด้านความรู้สึก และด้านพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ส่วนชาวต่างชาติที่เข้ามาอาศัยในประเทศไทย อย่างน้อย 1 ปี ที่มีเพศ ระดับการศึกษา และสถานภาพการสมรส มีความสามารถทางการเปลี่ยนแปลงด้าน ความคิด ด้านความรู้สึก และด้านพฤติกรรมที่ไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : 1) การเปลี่ยนแปลงด้านวัฒนธรรมไทยในภาษาพูด 2) ชาวต่างชาติที่เข้ามาในประเทศไทยอย่างน้อย 1 ปี

¹นักศึกษาโครงการพิเศษ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (Visionary Leaders) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

²อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ABSTRACT

Research purposed on Thai Language and Cultural Changes Management of Foreigners for whom Residing in Thailand for at least 1 Year to 1) The impact of the theory of communication with the ability to change in thinking, feelings and behavior of foreigners who live in Thailand at least 1 year and 2) To study the different demographic differences in the ability to change in thinking, feelings and behavior of foreigners who live in Thailand at least 1 year, by gender, age, level of education, status, average monthly income and period of living in Thailand. The population used in education were foreigners aged 15 or over and residing in Thailand at least 1 year or more. Set the size of the sample by using the calculation formula for the sample size of Taro Yamane; the sample of 400 participants and applied random Group sample. The tools used to collect data were questionnaires and analyzed using descriptive statistics to enumerate the frequency and percentage values, mean and standard deviation by analyzing the data using inferential statistics and the T-test Statistics in case of comparing 2 groups. Furthermore, using One-way ANOVA Statistics in case of comparing more than 2 groups when encountering statistically significant differences at 0.05levels to compared by LSD method.

Research results were as the followings;

1. Thai Language and Cultural Changes Management of Foreigners for whom Residing in Thailand for at least 1 Year, according to the theory of communication, the SMCR model of David K.

Berlo, the overall image is at a high level of perception and there is a chance to learn Thai culture in spoken language also with the overall picture is at a high level.

2. The hypothesis tested results found that foreigners who have been living in Thailand for at least 1 year between age, career, average monthly income and the period of living in Thailand are different in the ability to change thinking, feelings and behavior. For foreigners whom living in Thailand at least 1 year between education and marital have abilities to change their thinking, feelings and behavior.

Keywords: 1) Change in Thai culture in spoken language 2) Foreigners residing in Thailand at least 1 year

บทนำ

ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีในปัจจุบันทำให้โลกแคบลงทุกที ผู้คนที่อาศัยในโลกวันนี้จึงเหมือนคนที่อาศัยในหมู่บ้านโลกเดียวกัน การติดต่อสื่อสารระหว่างกันจึงเป็นเรื่องที่มวลมนุษยชาติต้องคำนึงถึงสาเหตุเพราะได้เกิดความหลากหลายทางชาติพันธุ์และวัฒนธรรม โลกกำลังก้าวไปสู่ความเป็นสากลที่เราต้องมองหาจุดร่วมเพื่อนำโลกของเราไปสู่ความสงบสุข เสรีภาพ และสันติภาพ แม้ว่าความแตกต่างและความหลากหลายของมนุษยชาติทั้งด้าน การปกครอง เชื้อชาติ ศาสนา ภาษา อาจเป็นสาเหตุนำมาซึ่งความไม่เข้าใจกันในการสื่อสารระหว่างกัน แต่ความจำเป็นในการที่เราต้องศึกษาเรียนรู้ และแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกันจึงมีความสำคัญที่ต้องมีการกำหนดให้เป็นนโยบายทางการสื่อสารเพื่อการเปลี่ยนแปลงเป็นการช่วยลดช่องว่างอันอาจจะเกิดขึ้นได้ระหว่างกลุ่มคนที่มีวัฒนธรรมที่มีความแตกต่างกัน

สังคมในปัจจุบันจึงเป็นสังคมที่อยู่ท่ามกลางการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมที่มีบทบาทเป็นอย่างมากกับชีวิตมนุษย์ในยุคปัจจุบัน โดยวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่มีความซับซ้อนและมีความสำคัญต่อการสื่อสารของมนุษย์ทุกคน ในขณะที่เราทำการสื่อสารกับบุคคลอื่นนั้น บุคคลแต่ละคนก็จะมีวัฒนธรรมที่สั่งสมมาจากการเรียนรู้ในบริบท สภาพแวดล้อมที่ตนเองอาศัยอยู่ ดังนั้นการทำการสื่อสารร่วมกับบุคคลที่มาจากวัฒนธรรมที่มีความแตกต่างกันนั้น บุคคลย่อมจะต้องมีการเรียนรู้ถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรมของคู่สื่อสาร ทั้งนี้เพื่อความสำเร็จในการสื่อสาร โลกในยุคปัจจุบันเป็นโลกยุคโลกาภิวัตน์ที่มีการเกิดขึ้นของสังคมที่มีความแตกต่างกัน ซึ่งสังคมในปัจจุบันนั้นเป็นสังคมที่อยู่ท่ามกลางการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม มีการเกิดขึ้นของระบบเทคโนโลยีทางการสื่อสารที่มีความทันสมัย มีการแพร่ขยายเครือข่ายทางสังคมออกไป ทำให้มนุษย์มีโอกาที่จะต้องทำการติดต่อสื่อสารกับบุคคลที่มีพื้นฐานทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมจึงเป็นเหมือนกิจกรรมที่มีบทบาทสำคัญ และเป็นส่วนหนึ่งในการสื่อสารของมนุษย์ยุคปัจจุบันอย่างไม่อาจปฏิเสธได้โดยบุคคลที่มาจากวัฒนธรรมที่มีความแตกต่างกันย่อมจะต้องมีพื้นฐานทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกันและมีการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมต่าง ๆ แตกต่างกัน ดังนั้นมนุษย์จึงต้องคำนึงถึง

เรื่องของการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมที่มีผลต่อการสื่อสารของบุคคล รวมทั้งต้องทำความเข้าใจกับวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละบุคคล ซึ่งจะมิบทบาทในการช่วยลดความเข้าใจผิดในการสื่อสารและเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้มนุษย์เข้าใจถึงความแตกต่างที่เกิดขึ้นจากการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมของบุคคลที่เราทำการสื่อสารด้วยวัฒนธรรม

เมื่อได้เข้าไปอยู่อาศัยในวัฒนธรรมที่แตกต่างจากวัฒนธรรมเดิมเปลี่ยนแปลงจึงเป็นเรื่องที่คนต่างถิ่นหรือชาวต่างชาติทุก ๆ คนจะต้องเผชิญทั้งในบริบทของการท่องเที่ยว, การทำงาน, การแต่งงาน, การประกอบธุรกิจ, การศึกษาและการเข้าโรงเรียน (Cushner & Brislin, 1996) ซึ่งมนุษย์ทุกคนล้วนมีแรงผลักดันในการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้เข้ากับสังคมที่ตนย้ายเข้าไปอยู่ การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมในการเข้าสู่วัฒนธรรมใหม่นั้นเป็นขั้นตอนที่ซับซ้อน และเป็นกระบวนการปรับตัวที่ กระทำผ่านกระบวนการสื่อสาร (Kim, 1994) การเข้ามาอาศัยอยู่ในประเทศไทยของชาวต่างชาติ ทั้งในบริบทของการเข้ามาทำงาน การแต่งงาน การศึกษา การประกอบธุรกิจ ชาวต่างชาติทุกคนล้วน จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมทั้งสิ้น รวมถึงในประเทศไทยเราจะเห็นได้ว่าในปัจจุบันประเทศไทยมีชาวต่างชาติเข้ามาอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก ทั้งในกรุงเทพมหานครและทั่วทุกภาคของประเทศ ซึ่งจากสถิติสำนักบริหารแรงงานต่างด้าว ณ เดือนมกราคม 2561 ที่ผ่านมา พบว่า ชาวต่างชาติที่เข้ามาทำงานและพำนักอยู่ในประเทศไทยนั้นมีจำนวนถึง 2.15 ล้านคน เพิ่มขึ้นจากปีที่แล้วเกือบเท่าตัวเลยทีเดียว โดยชาติที่เข้ามาในประเทศไทยมากที่สุด 10 อันดับแรก

จากนานาประเทศที่เข้ามา มีอัตราเพิ่มขึ้นเฉลี่ย 25% ต่อประเทศต่อปี โดยชาติที่ครองแชมป์การเข้ามาทำงานของ ชาวต่างชาติที่อาศัยอยู่ในประเทศอื่นที่ไม่ใช่ประเทศต้นกำเนิดซึ่งไม่รวมถึงชาวต่างชาติที่มาเที่ยวประเทศอื่น (Expatriate) ที่พำนักอยู่ในประเทศไทยมากที่สุดยังคงเป็น ชาวญี่ปุ่น จีนและฟิลิปปินส์ ซึ่งมีจำนวนเพิ่มขึ้นเฉลี่ย 2,500 คนต่อประเทศต่อปีจาก 3 กลุ่มประเทศนี้ โดย Expatriate เหล่านี้ส่วนใหญ่เข้ามาอยู่ในภาคการศึกษาถึง 23% เพื่อมาเป็นครู อาจารย์สอนภาษาหรือวิชาต่าง ๆ ในโรงเรียน มหาวิทยาลัย และสถาบันสอนภาษาต่าง ๆ รองลงมาคือ ภาคการค้ากว่า 14% ทั้งค้าส่ง-ปลีก กิจการ โรงแรมและร้านอาหาร 10% ที่ส่วนใหญ่เข้ามาเป็นเชฟหรือผู้จัดการ, ผู้บริหารในโรงแรม และด้านธุรกิจ 9% จากรูปดังกล่าว จะเห็นได้ว่าในปีที่ผ่านมาจำนวนชาวต่างชาติเข้ามาอาศัยอยู่ในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น ซึ่งในจำนวนชาวต่างชาติทั้งหมดนั้น มีจำนวนมากกว่าครึ่งที่อาศัยอยู่ใน เขตกรุงเทพมหานคร และ 10 อันดับสัญชาติ ที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยมากที่สุดได้แก่ ญี่ปุ่น จีน ฟิลิปปินส์ อินเดีย อังกฤษ อเมริกา เกาหลีใต้ ฝรั่งเศส ไต้หวัน และรัสเซีย

ชาวต่างชาติที่เข้ามาอาศัยอยู่ในประเทศไทย ต่างก็ต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม ซึ่งในการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมของชาวต่างชาติจะต้องผ่านขั้นตอนต่าง ๆ ที่เรียกว่าลำดับขั้นของการเปลี่ยนแปลง ทั้งการเปลี่ยนแปลงในการใช้ชีวิต การสื่อสาร การพบเจอกับสิ่งต่าง ๆ ที่ไม่คุ้นเคยทั้งภาษา อาหาร ผู้คน ค่านิยม ขนบธรรมเนียม ประเพณีต่าง ๆ ของคนไทยที่แตกต่างจากวัฒนธรรมเดิมของตน ดังนั้น

การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมจึงเป็นสิ่งสำคัญของชาวต่างชาติที่เข้ามาอาศัยก็จะแตกต่างกันออกไปในแต่ละบุคคล ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระยะเวลาที่ชาวต่างชาติได้เข้ามาอยู่อาศัยในประเทศไทยและความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมเดิมกับวัฒนธรรมใหม่ รวมถึงการสื่อสาร ทักษะคติ พฤติกรรม ของแต่ละบุคคล จะเห็นได้ว่าการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมของชาวต่างชาติจะเชื่อมโยงกับการสื่อสาร ทั้งนี้ในการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม ชาวต่างชาติที่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ก็จะมีผลกระทบทั้งอาการทางกาย และอาการทางจิตใจ ไม่ว่าจะเป็นความวิตกกังวลเกี่ยวกับความสะอาด หรือ ความปลอดภัย ความกลัวในการสัมผัสกับผู้คนในวัฒนธรรมใหม่ ความเหงา ความโดดเดี่ยว ความสิ้นหวัง รู้สึกไม่มีพวก ซึ่งทั้งหมดล้วนส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตในประเทศไทยทั้งสิ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลกระทบของทฤษฎีการสื่อสารต่อความสามารถทางการเปลี่ยนแปลงทางด้านความคิด ด้านความรู้สึกและด้านพฤติกรรม ของชาวต่างชาติที่อยู่ในประเทศไทยอย่างน้อย 1 ปี
2. เพื่อศึกษาทางความแตกต่างด้านประชากรศาสตร์ต่อความสามารถทางการเปลี่ยนแปลงทางด้านความคิด ด้านความรู้สึก และด้านพฤติกรรม ของชาวต่างชาติที่อยู่ในประเทศไทยอย่างน้อย 1 ปี

นิยามศัพท์

1. การสื่อสาร หมายถึง กระบวนการในการถ่ายทอดสารจากบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่ง โดย การสื่อสารเป็นทั้งการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ความคิด ทักษะคติ อารมณ์ความรู้สึกและ ข้อมูลข่าวสารต่างๆระหว่างกัน ทำให้เกิดการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน การสื่อสารไม่เพียงแต่เกิดจากบุคคลเพียงแค่สองคน แต่รวมทั้งการสื่อสารกันระหว่างชุมชนและสังคมด้วย ทั้งนี้การสื่อสารเป็นได้ทั้งวัจนะภาษาและอวัจนะภาษา
2. การปรับตัวทางวัฒนธรรมของชาวต่างชาติ หมายถึง การที่ชาวต่างชาติ สามารถสื่อสาร และอยู่ร่วมสังคมกับคนไทย ยอมรับในความแตกต่างทางวัฒนธรรม สามารถที่จะยอมรับ และ ปฏิบัติตนให้เข้ากับสังคมและวัฒนธรรมไทยได้
3. ทฤษฎี SMCR มีปัจจัยสำคัญ ต่อขีดความสามารถของผู้ส่งและผู้รับที่จะทำการสื่อสาร ความหมายนั้นได้ผลสำเร็จหรือไม่เพียงใด มีความหมายดังนี้
  - 3.1 ทักษะในการสื่อสาร (Communication Skills) หมายถึง ทักษะซึ่งทั้งผู้ส่งและผู้รับควรจะมี ความชำนาญในการส่งและการรับสาร เพื่อให้เกิดความเข้าใจกันได้ถูกต้อง

3.2 ทักษะคติ (Attitudes) หมายถึง เจตคติของผู้ส่งและผู้รับซึ่งมีผลต่อการสื่อสาร ถ้าผู้ส่งและผู้รับมีเจตคติที่ดีต่อกัน ก็จะทำให้การสื่อสารได้ผลดี ทั้งนี้เพราะเจตคดีย่อมเกี่ยวโยงไปถึง การยอมรับซึ่งกันและกันระหว่างผู้ส่งและผู้รับด้วย

3.3 ระดับความรู้ (Knowledge Levels) หมายถึง ถ้าผู้ส่งและผู้รับมีระดับความรู้ที่เท่าเทียมกัน ก็จะทำให้การสื่อสารนั้นลุล่วงไปด้วยดี แต่ถ้าหากความรู้ของผู้ส่งและผู้รับมีระดับที่แตกต่างกันย่อมจะต้องมีการปรับความยากง่ายของข้อมูลที่จะส่งในด้านความยากง่ายของภาษา และถ้อยคำ สำนวนที่ใช้

3.4 ระบบสังคมและวัฒนธรรม (Socio-Culture System) หมายถึง ระบบสังคมและวัฒนธรรมในแต่ละชาติเป็นสิ่งที่มีส่วนกำหนดพฤติกรรมของประชาชนในชาตินั้น ซึ่งเกี่ยวข้องไปถึงขนบธรรมเนียมประเพณีที่ยึดถือปฏิบัติ สังคมและวัฒนธรรมในแต่ละชาติย่อมมีความแตกต่างกันไป

4. ความสามารถทางการสื่อสาร หมายถึง ความสามารถทางการสื่อสารของผู้แปลหน้า ภายใต้วัฒนธรรมของเจ้าบ้าน ในการเข้ารหัสและถอดรหัสของข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารใน ชีวิตจริง ในการมีปฏิสัมพันธ์กับเจ้าบ้าน แบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท

- 4.1 ความสามารถทางความคิด
- 4.2 ความสามารถทางความรู้ลึก
- 4.3 ความสามารถทางพฤติกรรม

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากร ในการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะชาวต่างชาติที่ได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรไทยอย่างน้อย 1 ปีหรือถาวร อยู่ตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง โดยได้รับอนุญาตให้เข้ามาในฐานะ นักท่องเที่ยว หรือเข้ามาประกอบอาชีพ และศึกษาเฉพาะชาวต่างชาติที่อยู่ในประเทศไทยอย่างน้อย 1 ปี

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา ตัวแปรต้นคือทฤษฎีการสื่อสาร SMCR มีปัจจัยสำคัญต่อขีดความสามารถของผู้ส่งและผู้รับที่จะทำการสื่อสาร มีดังนี้

1. ทักษะในการสื่อสาร (Communication Skills)
2. ทักษะคติ (Attitudes)
3. ระดับความรู้ (Knowledge Levels)
4. ระบบสังคมและวัฒนธรรม (Socio-Culture Systems)

ตัวแปรตามคือการเปลี่ยนแปลงด้านวัฒนธรรมไทยในภาษาพูดตามแนวความคิดของ Harry Triandis (1971). ประกอบด้วย

1. ด้านความรู้และความคิด (Cognitive Domain)

2. ด้านทัศนคติและความรู้สึก (Affective Domain)

3. ด้านพฤติกรรม (Behavioral Domain)

3. ขอบเขตด้านระยะเวลาการดำเนินงาน

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาวิจัยคือ 16 สิงหาคม 2562 – 31 ตุลาคม 2562 รวมระยะเวลา 3 เดือน

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ทั้งต่อการศึกษาในเรื่องความสามารถการปรับตัวทางการสื่อสารและวัฒนธรรมในด้านของการสื่อสาร โดยช่วยให้เข้าใจรูปแบบความสามารถทางการสื่อสารของชาวต่างชาติในการเปลี่ยนแปลงสู่ วัฒนธรรมไทย รวมถึงจะเป็นแนวทางให้กับบริษัท มหาวิทยาลัย หน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง กับบุคลากรต่างชาติ ที่จะสามารถนำผลการวิจัยที่ได้ในครั้งนี้ไปใช้เป็นแนวทางในการฝึกอบรม ทางวัฒนธรรม เพื่อช่วยเหลือให้ชาวต่างชาติสามารถใช้ชีวิตอยู่ในประเทศไทยได้อย่างมีความสุข และมีคุณภาพชีวิตที่ดี อีกทั้งผู้วิจัยหวังว่า งานวิจัยนี้จะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการศึกษา หัวข้ออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวทางวัฒนธรรมต่อไป

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการสื่อสาร
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงและการปรับตัว
3. แนวคิดเกี่ยวกับความสามารถทางการสื่อสารภายใต้วัฒนธรรมเจ้าบ้าน
4. การจัดการความเปลี่ยนแปลง
5. วัฒนธรรมการใช้ภาษาพูด
6. การใช้ภาษาไทย
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สมมติฐานการวิจัย

ความสามารถในการเปลี่ยนแปลงด้านภาษาต่างวัฒนธรรมของชาวต่างชาติที่มาอยู่ในประเทศไทยแตกต่างกันตามตัวแปรต้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ชาวต่างชาติที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปและเข้ามาอาศัยในประเทศไทยอย่างน้อย 1 ปีขึ้นไป จำนวน 400 คน และกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 หรือมีระดับความคลาดเคลื่อนที่ 0.05 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 23 คน โดยทำการสุ่มตัวอย่างแบบมีชั้นภูมิ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นข้อคำถามแบบตรวจสอบรายการ (Check-list)

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการสื่อสารทักษะด้านการสื่อสาร ทักษะคิด ระดับความรู้ และวัฒนธรรมของชาวต่างชาติก่อนที่จะเข้ามาอยู่ในประเทศไทยอย่างน้อย 1 ปี ตามทฤษฎีการสื่อสารแบบจำลอง SMCR ของ เดวิด เค.เบอร์โล. โดยมีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถทางการเปลี่ยนแปลงด้านความคิด ความรู้สึกและพฤติกรรมของชาวต่างชาติที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยอย่างน้อย 1 ปี โดยมีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์โดยใช้สถิติ ได้แก่ ค่าความถี่และร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติ t - test และสถิติ one-way ANOVA

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของชาวต่างชาติที่เข้ามาอาศัยในประเทศไทยอย่างน้อย 1 ปี ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 51.5 อายุระหว่าง 35-44 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.8 การศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 72.9 มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 62.1 อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 36.3 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001 – 60,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 39.3 และอาศัยอยู่ในประเทศไทยเป็นระยะเวลา 1-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 56.2

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การรับรู้ในภาพรวมของชาวต่างชาติที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยอย่างน้อย 1 ปี มีการรับรู้ต่อทฤษฎีการสื่อสารแบบจำลอง SMRC ของ เดวิด เค.เบอร์โล (David K.Berlo) อยู่ในระดับการรับรู้มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 พบว่าด้านการสื่อสาร โดยภาพรวมระดับการรับรู้อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 ด้านทัศนคติ โดยภาพรวมระดับการรับรู้อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 ด้านการรับรู้ โดยภาพรวมระดับการรับรู้อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62 และด้านวัฒนธรรม โดยภาพรวมการรับรู้อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 ตามลำดับ แสดงในตาราง 1

ตาราง 1

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นทักษะด้านการสื่อสาร ตามแบบทฤษฎีการสื่อสาร แบบจำลอง SMCR ของเดวิด เค.เบอร์โล (David K.Berlo)

การรับรู้ที่มีผลต่อการสื่อสารตามทฤษฎีการสื่อสาร แบบจำลอง SMCR		$\bar{X}$	SD	ระดับ การรับรู้	อันดับ ที่
1.	ด้านการสื่อสาร	3.59	0.91	มาก	4
2.	ด้านทัศนคติ	3.85	0.84	มาก	1
3.	ด้านการรับรู้	3.62	1.00	มาก	3
4.	ด้านวัฒนธรรม	3.77	0.93	มาก	2
รวม		3.78	0.92	มาก	

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อการรับรู้ในภาพรวมของชาวต่างชาติที่เข้ามาในประเทศไทยอย่างน้อย 1 ปี มีความต้องการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมไทยในภาษาพูด ในด้านความคิด ความรู้สึก และด้านพฤติกรรม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าชาวต่างชาติที่เข้ามาในประเทศไทยอย่างน้อย 1 ปี มีความต้องการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมไทยในภาษาพูด มีการรับรู้ต่อด้านความรู้สึกมากอันดับ 1 และด้านความคิดมากอันดับ 2 และด้านพฤติกรรม มากอันดับ 3 ตามลำดับ แสดงในตาราง 2

ตาราง 2

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็น ต่อความสามารถทางการเปลี่ยนแปลงด้านความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรม เป็นรายด้าน

ความสามารถทางการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ		$\bar{X}$	SD	ระดับ การรับรู้	อันดับ ที่
1.	ด้านความคิด	3.83	0.80	มาก	2
2.	ด้านความรู้สึก	4.06	0.76	มาก	1
3.	ด้านพฤติกรรม	3.52	0.98	มาก	3
รวม		3.80	0.84	มาก	

ตอนที่ 4 การทดสอบสมมติฐาน การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้น เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างทฤษฎีการสื่อสารแบบจำลอง SMCR ของเดวิด เค.เบอร์โล (David K.Berlo) กับความสามารถทางการ

เปลี่ยนแปลงด้านความคิด ความรู้สึกและพฤติกรรมของชาวต่างชาติที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยอย่างน้อย 1 ปี ซึ่งกำหนดระดับนัยสำคัญที่ 0.05 ได้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้ 1) ความสามารถทางการเปลี่ยนแปลงด้านความคิด ของชาวต่างชาติที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทย ได้แก่ด้านทัศนคติ ด้านการรับรู้ และด้านวัฒนธรรม ในขณะที่ปัจจัยที่ไม่ส่งผลต่อความสามารถทางการเปลี่ยนแปลงด้านความคิด ของชาวต่างชาติที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยอย่างน้อย 1 ปีได้แก่ ทักษะด้านการสื่อสาร 2) ความสามารถทางการเปลี่ยนแปลงด้านความรู้สึก ของชาวต่างชาติที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยอย่างน้อย 1 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ด้าน ทัศนคติ และด้านวัฒนธรรม ในขณะที่ปัจจัยที่ไม่ส่งผลต่อความสามารถทางการเปลี่ยนแปลงด้านความรู้สึก ของชาวต่างชาติที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยอย่างน้อย 1 ปีได้แก่ ทักษะด้านการสื่อสาร และด้านการรับรู้ 3) ความสามารถทางการเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรม ของชาวต่างชาติที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยอย่างน้อย 1 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ทักษะด้านการสื่อสาร ด้านการรับรู้ และด้านวัฒนธรรม ในขณะที่ปัจจัยที่ไม่ส่งผลต่อความสามารถทางการเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรม ของชาวต่างชาติที่เข้ามาอยู่ใน ประเทศไทยอย่างน้อย 1 ปีคือ ด้านทัศนคติ

สรุปและอภิปรายผล

จากการศึกษา เรื่อง การจัดการความเปลี่ยนแปลงด้านวัฒนธรรมไทยในภาษาพูดของชาวต่างชาติที่เข้ามาในประเทศไทยอย่างน้อย 1 ปี มีประเด็นสำคัญที่ควรนำมาอภิปรายผลดังนี้

1. ผลการศึกษาพบว่า ชาวต่างชาติที่เข้ามาในประเทศไทยอย่างน้อย 1 ปี มีความต้องการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมไทยในภาษาพูด ในการสื่อสารตามทฤษฎีการสื่อสารแบบจำลอง SMCR ของ เดวิด. เค.เบอร์โล ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยอภิปรายแยกเป็นประเด็นดังนี้

1.1 ผลการศึกษาที่พบว่า ทักษะด้านการสื่อสาร ของชาวต่างชาติที่เข้ามาในประเทศไทยอย่างน้อย 1 ปี มีความรับรู้อยู่ในระดับมาก เช่นชาวต่างชาติมีความรับรู้ในการใช้ภาษาท่าทางประกอบการพูดภาษาไทย เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ สามารถใช้สีหน้าและน้ำเสียงในการประกอบการพูดภาษาไทยเพื่อให้ผู้ฟังสามารถเข้าใจ ได้ง่ายขึ้นและสามารถสนทนาโต้ตอบภาษาไทยให้ผู้ฟังเข้าใจ สอดคล้องกับแนวคิดของ เดวิด.เค.เบอร์โล ซึ่งได้นำเสนอทฤษฎีการสื่อสารแบบจำลอง SMCR ที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการสื่อสาร ทักษะซึ่งทั้งผู้ส่งและผู้รับ ควรจะมีความชำนาญในการส่งและการรับสาร เพื่อให้เกิดความเข้าใจกันได้อย่างถูกต้อง เช่น ผู้ส่งต้องมีความสามารถในการเข้ารหัส มีการพูด โดยการใช้ภาษาพูดที่ถูกต้อง ใช้คำพูดที่ชัดเจน ฟังง่าย มีการแสดงสีหน้าหรือท่าทางที่เข้ากับการพูด ทำนองลีลาในการพูด เป็นจังหวะน่าฟัง หรือการเขียนด้วยถ้อยคำสำนวนที่ถูกต้องสละสลวยน่าอ่าน ส่วนผู้รับก็ต้องมีความสามารถในการถอดรหัส และมีทักษะที่เหมือนกันกับผู้ส่งสาร โดยมีทักษะการฟังที่ดี ฟังภาษาที่ผู้ส่งพูดมาหรือสามารถอ่านข้อความที่ส่งมานั้นได้

1.2 ผลการศึกษาที่พบว่า ทักษะด้านทัศนคติ ของชาวต่างชาติที่เข้ามาในประเทศไทย มีความรับรู้อยู่

ในระดับมาก เช่น ชาวต่างชาติมีความสุขที่ได้เรียนรู้และพูดภาษาไทย และยังเชื่อว่าภาษาไทยทำให้ ชาวต่างชาติมีความสุขและสนุกพร้อมที่จะเรียนรู้และสามารถนำไปใช้สื่อสารกับผู้อื่นได้จริง สอดคล้องกับ คณาจารย์ มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย (2551, หน้า 17) เพื่อสอนหรือให้การศึกษ (Teach or Education) เพื่อจะถ่ายทอดวิชาความรู้ หรือเรื่องราวเชิงวิชาการ เพื่อให้ผู้รับสาร ได้มีโอกาสพัฒนาความรู้ให้ เพิ่มขึ้นยิ่งขึ้น เพื่อสร้างความพอใจหรือให้ความบันเทิง (Please of Entertain) ผู้ทำการสื่อสารเพื่อสร้างความ พอดี หรือให้ความบันเทิงแก่ผู้รับสาร โดยอาศัยสารที่ตนเองส่งออกไป ไม่ว่าจะอยู่ในรูปของการพูด การ เขียน หรือการแสดงกิริยาต่าง ๆ และเพื่อเรียนรู้ (Learn) การแสวงหาความรู้ ของผู้รับสาร โดยอาศัยลักษณะ ของสาร ในกรณีนี้มักจะเป็นสารที่มีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับวิชาความรู้ เป็นการหาความรู้เพิ่มเติมและเป็นการ ทำความเข้าใจกับเนื้อหาของสารที่ผู้ทำการสื่อสารถ่ายทอดมาถึงตน

1.3 ผลการศึกษาที่พบว่า ทักษะด้านการรับรู้ ของชาวต่างชาติที่เข้ามาในประเทศไทยอย่างน้อย 1 ปี มีความรับรู้อยู่ในระดับมาก เช่น ชาวต่างชาติสามารถกล้าที่จะไปเที่ยวสถานที่ต่าง ๆ ในประเทศไทยกับคน ไทยได้เสมอบ่อยครั้ง และยังสามารถพูดภาษาไทยได้อย่างคล่องแคล่ว และสามารถอ่านและเขียนภาษาไทย ได้ได้อย่างถูกต้อง สอดคล้องกับแนวคิด มโนทัศน์หลักทฤษฎีการปรับตัวของรอย (Meta paradigm of concept Roy's Adaptation Model) 1. การปรับตัวด้านร่างกาย (Physiologic Mode) หมายรวมถึงรูปแบบความ ต้องการพื้นฐานสำหรับการดำรงชีวิต ได้แก่ อากาศ น้ำ สารอาหาร กิจกรรม การพักผ่อนนอนหลับ รวมถึง การทำงานของระบบต่าง ๆ ในร่างกาย 2. การปรับตัวด้านอัตมโนทัศน์ (Self-Concept Mode) เป็นการ ผสมผสานความรู้สึก ความเชื่อเกี่ยวกับตนเองทั้งด้านภาพลักษณ์ ความคิด บุคลิกภาพ จิตวิญญาณ ความเชื่อ รวมถึงศาสนา 3. การปรับตัวด้านบทบาทหน้าที่ (The Role Function Mode) บทบาทหน้าที่ของบุคคล แบ่งเป็น 3 ระดับ ได้แก่ บทบาทปฐมภูมิ (Primary Role) เช่น บทบาททางเพศ ต่อมาคือ บทบาททุติยภูมิ (Secondary Role) เป็นบทบาททางสังคมของบุคคล ที่เกี่ยวข้องกับบทบาทปฐมภูมิ เช่น บทบาทการเป็น มารดา บทบาทการเป็นครู บทบาทการเป็นลูกที่ดี บทบาทเหล่านี้บุคคลต้องทำหน้าที่ตามบทบาทตลอดเวลา และสุดท้ายคือ บทบาทตติยภูมิ (Tertiary Role) เป็นบทบาทชั่วคราวที่เกิดขึ้นในบางช่วงของชีวิตที่บุคคล ต้องทำหน้าที่ตามบทบาทนั้น บทบาทที่กล่าวมานี้มีผลต่อการปรับตัวของบุคคลทั้งสิ้น เพื่อให้สามารถทำ หน้าที่ได้ตามบทบาทของตนเอง 4. การปรับตัวด้านการพึ่งพาอาศัย (Interdependence Mode) การปรับตัว ด้านนี้ให้ความสำคัญกับการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การให้ความสำคัญกับสัมพันธภาพ ซึ่งเป็นไปตาม บริบททางสังคมของบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับบุคคลเอง กลุ่มของบุคคล และสังคม ดังนั้นชาวต่างชาติที่เข้ามา อาศัยในประเทศไทยต่างก็พร้อมที่จะเรียนรู้และพร้อมที่จะปรับตัวเพื่อความอยู่รอด

1.4 ผลการศึกษาที่พบว่า ทักษะด้านสังคมและวัฒนธรรม ของชาวต่างชาติที่เข้ามาในประเทศไทย อย่างน้อย 1 ปี มีความรับรู้อยู่ในระดับมาก เช่น ชาวต่างชาติเห็นว่าคนไทยมีความสุภาพอ่อน โยนและ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ชาวต่างชาติยังชอบอาหารและรสชาติอาหารของประเทศไทย และชาวต่างชาติยังเรียนรู้

วัฒนธรรมการทักทายแบบชาวไทย สอดคล้องกับแนวคิด เมตตา วิวัฒนานุกูล (2559) กล่าวว่า การสื่อสารต่างวัฒนธรรมเป็นส่วนหนึ่งของการสื่อสารที่มีความสำคัญ เพราะเป็นกระบวนการถ่ายทอดที่ให้ความหมายในเชิงปฏิสัมพันธ์และสัญลักษณ์ ระหว่างคนที่มาจากวัฒนธรรมที่อยู่ภายใต้บริบทการสื่อสารหนึ่ง ๆ ที่ต่างกัน ดังนั้นวัฒนธรรมในแต่ละประเทศก็มีความแตกต่างกันในหลาย ๆ รูปแบบ การสื่อสารระหว่างบุคคลที่อยู่ต่างวัฒนธรรมกันไม่ว่าจะสื่อสารด้วย วจนภาษา หรือ อวจนภาษา ก็มีการตีความหมายที่แตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับบุคคล เนื่องด้วยการตีความจากประสบการณ์ที่ได้รับ หรือ ความรู้ที่ได้เรียนมาของแต่ละบุคคลไม่เหมือนกัน ดังนั้นเพื่อที่จะสามารถตีความหมายระหว่างผู้รับและผู้ส่งให้เข้าใจได้ตรงกัน จึงจำเป็นต้องศึกษาพยายามทำความเข้าใจถึงความแตกต่างและ ความหลากหลายทางวัฒนธรรม เพื่อช่วยให้มนุษย์สามารถปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมของชาติอื่น ๆ ได้ โดยสามารถสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการตีความหมายของสาร ได้อย่างถูกต้อง ทั้งนี้ไม่เพียงแต่การตีความหมายจากสารที่ได้รับมาเท่านั้น ยังรวมถึงถ้ามีความรู้ ความเข้าใจถึงวัฒนธรรมของบุคคลอื่น ก็ทำให้สามารถส่งสารได้อย่างถูกต้อง ไม่ล้มเหลวในการ สื่อสารอีกด้วยชาวต่างชาติสามารถเรียนรู้ และเข้าใจสัญลักษณ์ วัฒนธรรมต่าง ๆ ในสังคมนั้นได้จะต้องทำการปรับตัวและเรียนรู้วัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อ วิถีชีวิตความเป็นอยู่รวมถึงอาหารพื้นบ้านของประเทศไทย

2. ผลการศึกษาพบว่า ชาวต่างชาติที่เข้ามาในประเทศไทยอย่างน้อย 1 ปี มีความต้องการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมไทยในภาษาพูด ในด้านความคิด ความรู้สึก และด้านพฤติกรรม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยอภิปรายแยกประเด็นดังนี้

2.1 ผลการศึกษาที่พบว่า การเปลี่ยนแปลงของชาวต่างชาติที่เข้ามาในประเทศไทยอย่างน้อย 1 ปีในด้านความคิด เช่น ชาวต่างชาติเข้าใจคุณค่าทางวัฒนธรรมของคนไทย และเข้าใจแบบแผนความเชื่อทางวัฒนธรรมของคนไทย รวมถึงเข้าใจกฎเกณฑ์การสื่อสารของคนไทยในการสื่อสารแบบวจนภาษา สอดคล้องกับแนวคิดของการปรับตัวของ Kim (1994) ที่กล่าวว่าความสามารถทางการสื่อสารทั้งในแง่ของความคิดต่อการปรับตัว (Cognitive Competence) ความสามารถทางความคิดภายใต้วัฒนธรรมของเจ้าบ้าน (Host cognitive Competence) ความสามารถภายในของแต่ละบุคคล ที่จะเข้าใจความหมายของสิ่งต่าง ๆ ภายใต้วัฒนธรรมของเจ้าบ้าน เช่น ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของเจ้าบ้าน ภาษาของเจ้าบ้าน ประวัติศาสตร์ ความเชื่อ บรรทัดฐาน และกฎเกณฑ์ในการสื่อสารระหว่างบุคคล ซึ่งความสามารถทางความคิดนี้จะสะท้อนให้เห็นถึงความสามารถในการแสดงออกและความเข้าใจ ในการสื่อสารระหว่างกันภายใต้วัฒนธรรมของเจ้าบ้าน ความสามารถทางด้านความคิดนี้จะเกี่ยวข้องกับระดับความซับซ้อนภายใน ความคิดของแต่ละบุคคล (Cognitive Complexity) ดังนั้นชาวต่างชาติที่เข้ามาในประเทศไทยมีการเรียนรู้วัฒนธรรมไทยในด้านต่าง ๆ เช่น วัฒนธรรมในการไหว้ วัฒนธรรมด้านการกิน และยังเรียนรู้ถึงความเชื่อทางวัฒนธรรมของคนไทยมากขึ้นการใช้ภาษาไทยในด้านการสื่อสารและอธิบายให้ผู้ฟังมากขึ้น อาจเพราะการใช้ภาษาไทยในการพูดจะ

สามารถช่วยให้ชาวต่างชาติสามารถเข้าใจภาษาได้ดีมากขึ้น

2.2 ผลการศึกษาที่พบว่า การเปลี่ยนแปลงของชาวต่างชาติที่เข้ามาในประเทศไทยอย่างน้อย 1 ปี ในด้านการเปลี่ยนแปลงความรู้สึก เช่น ชาวต่างชาติสนใจที่จะลองรับประทานอาหารไทย และยังสนใจประเพณีไทย และยังปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมไทยและสังคมไทย สอดคล้องกับแนวคิด (Chen & Starosta, 2004) ความสามารถทางการแสดงความรู้สึกภายใต้วัฒนธรรมของเจ้าบ้าน (Host Affective Competence) คือ ความสามารถในการรับรู้และแสดงอารมณ์ที่เหมาะสมในวัฒนธรรมเจ้าบ้าน รวมถึงความตั้งใจที่จะเรียนรู้วัฒนธรรมใหม่และเปลี่ยนแปลงตนเองจากวัฒนธรรมเก่าที่ตนเอง ยึดถืออยู่ รวมไปถึงความสามารถในการเข้าใจ ซึมซาบ มีส่วนร่วมในสุนทรียลักษณ์ของวัฒนธรรมเจ้าบ้านและมีอารมณ์สะท้อนออกมาได้เมื่อรู้สึกสนุกสนาน เสียใจ โกรธ ในลักษณะของวัฒนธรรม เจ้าบ้าน ดังนั้นชาวต่างชาติที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยได้ส่วนใหญ่ชอบในอาหารไทย เช่น ต้มยำกุ้ง ผัดไทย และชอบประเพณีไทย เช่น ประเพณีสงกรานต์ ลอยกระทง งานแต่ง ฯลฯ และยังมีปฏิสัมพันธ์กับคนไทยเพราะคนไทยมีความเป็นกันเอง

2.3 ผลการศึกษาที่พบว่า การเปลี่ยนแปลงของชาวต่างชาติที่เข้ามาในประเทศไทยอย่างน้อย 1 ปี ในด้านการเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรม เช่น ชาวต่างชาติสามารถทำงานร่วมกับคนไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยังสามารถสนทนากับคนไทยได้อย่างเป็นธรรมชาติและยังกล้าถามคำถามต่าง ๆ และจัดการปัญหาที่เกิดขึ้นได้ดี สอดคล้องกับแนวคิด (Triandis, 1971) ความสามารถในการปฏิบัติตนภายใต้วัฒนธรรมของเจ้าบ้าน (Host Operational Competence) คือ ความสามารถที่จะเลือกแสดงพฤติกรรมทั้งวัจนและอวัจนภาษาได้อย่างเหมาะสมเพื่อที่จะรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับวัฒนธรรมเจ้าบ้าน ทักษะในการพูด ฟัง ปฏิบัติตามกฎของการปฏิสัมพันธ์ ทักษะในการจัดการปฏิสัมพันธ์ในแบบของเจ้าบ้าน ซึ่งเป็นผลพวงมาจากความสามารถทางความคิดและความสามารถในการแสดงความรู้สึกนั่นเอง จากแนวคิดของ (Triandis, 1971) จะเห็นได้ว่าปัจจัยที่เป็นประเด็นที่จะต้องพิจารณาในการปรับตัวของชาวต่างชาติ ก็คือความสามารถทางการสื่อสารภายใต้วัฒนธรรมของเจ้าบ้าน พฤติกรรม การสื่อสารของชาวต่างชาติในวัฒนธรรมใหม่นั้น มีส่วนสำคัญในการที่จะช่วยในการเปลี่ยนแปลงและปรับตัวให้ชาวต่างชาติที่เข้ามาอยู่ในวัฒนธรรมใหม่สามารถที่จะปรับตัว มีความรู้ความเข้าใจและแสดง พฤติกรรมสื่อสารที่เหมาะสมออกไปได้

สรุปผลการวิจัย ชาวต่างชาติที่เข้ามาในประเทศไทยจะต้องเรียนรู้และเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมในแต่ละประเทศและแต่ละประเทศก็มีความแตกต่างกันในหลายๆรูปแบบ การสื่อสาร ระหว่างบุคคลที่อยู่ต่างวัฒนธรรมกัน ไม่ว่าจะสื่อสารด้วย วัจนภาษา หรือ อวัจนภาษา ก็มีการตีความหมายที่แตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับบุคคล เนื่องด้วยการตีความจากประสบการณ์ที่ได้รับ หรือความรู้ที่ได้เรียนมาของแต่ละบุคคลไม่เหมือนกัน ดังนั้นเพื่อที่จะสามารถตีความหมายระหว่างผู้รับและผู้ส่งให้เข้าใจได้ตรงกันจึงจำเป็นต้องศึกษาพยายามทำความเข้าใจถึงความแตกต่างและความหลากหลายทางวัฒนธรรม เพื่อช่วยให้มนุษย์สามารถปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมของชาติอื่น ๆ ได้ โดยสามารถสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มีการตีความหมายของสาร ใด้อย่างถูกต้อง ทั้งนี้ไม่เพียงแต่การตีความหมายจากสารที่ได้รับมาเท่านั้น ยังรวมถึงถ้ามีความรู้ ความเข้าใจถึงวัฒนธรรมของบุคคลอื่นก็ทำให้สามารถส่งสารใด้อย่างถูกต้องไม่ส้มเหลว ในการใ้สื่อสารใด้ด้วยและในการเปลี่ยนแปลงและปรับตัวของชาวต่างชาติ เกิดจากบุคคลนั้นกับสิ่งแวดล้อม

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยใ้สอบถามผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับการจัดการความเปลี่ยนแปลงด้านวัฒนธรรมไทยในภาษาพูดของชาวต่างชาติที่เข้ามาในประเทศไทยอย่างน้อย 1 ปี พบว่า จากผลการศึกษาในครั้งนี้ จะชี้ให้เห็นถึงกระบวนการเปลี่ยนแปลงของชาวต่างชาติและรูปแบบความสามารถทางการสื่อสารของชาวต่างชาติที่อยู่ในการปรับตัวที่แตกต่างกัน ซึ่งผลที่ใ้จากการวิจัย แม้จะไม่สามารถชี้ให้เห็นใ้ได้ว่าความสามารถทางการสื่อสาร เป็นเหตุที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง หรือเป็นผลที่เกิดขึ้นจากการปรับตัว แต่ผลการศึกษาจะสามารถนำไปเป็นแนวทางการศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมและความสามารถในการสื่อสารของชาวต่างชาติที่เข้ามาในประเทศไทยต่อไป นอกจากนี้ยังจะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน หรือองค์กรที่ใ้ต้องมีการติดต่อกับบุคคลที่เป็นชาวต่างชาติ ที่จะทำความใ้ใจถึงกระบวนการปรับตัวของผู้ที่มาจากต่างวัฒนธรรม ซึ่งจะใ้ใ้ใจความแตกต่างทางวัฒนธรรม และทำงานร่วมกันใ้ใ้ดีขึ้น นอกจากนี้ในหน่วยงานหรือองค์กรที่ใ้มีการฝึกอบรมทางวัฒนธรรมจะสามารถนำผลการวิจัยนี้ไปประยุกต์ใ้เพื่อเป็นกรอบเนื้อหาของการฝึกอบรมทางวัฒนธรรม โดยมีการบูรณาการแง่มุมต่าง ๆ ทั้งในมิติทางความคิด ความรู้ใ้สึก และพฤติกรรมหรือทักษะการสื่อสาร เพื่อให้การอบรมนั้น มีประสิทธิภพมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

กรมการจัดหางาน, สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว. (2561). *สถานการณ์แรงงานต่างด้าว*.

ค้นเมื่อ 9 มกราคม 2561 จาก https://www.doe.go.th/prd/assets/upload/file/alien_th/61ee8d62336022c00f2c38cad2cc74ae.pdf

คณาจารย์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2551). *ภาษากับการสื่อสาร*.

กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

เมตตา วิวัฒนานุกูล. (2559). *การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม* พิมพ์ครั้งที่ 2

ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Berlo, D. K. (1960). *The process of communication: an introduction to theory and practice*. New York: Holt, Rinehart & Winston.

Chen, G. M., & Starosta, W. J. (2004). *Communication among cultural diversities: a*

- dialogue*. International and Intercultural Communication Annual, 27, 3-16.
- Cushner, K. & Brislin, R.W. (1996). *Intercultural interactions: a practical guide. Second edition*. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Kim. (1994). *Cross-cultural adaptation: an intergrative theory*. In Wiseman, R.L. (ed), Intercultural Communication Theory, 170 – 193.
- Roy, C. (2009). *The roy adaptation model*. (3 rd. ed.). New Jersey: Prentice Hall.
- Triandis, H. C. (1971). *Attitude and Change*. New York: Wiley.
- Yamane, T. (1973). *Statistics: an introductory analysis*. (3 rd. ed.). New York. Harper and Row Publications.